

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על-ידי
צעירי אגודת חב"ד – המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב

ספרים חדשים

תורת מנחם נד"ה

שיחות הרבי מליובאוויטש
בהוצאת קה"ת

מהדורה חדשה של התועדויות הרבי, בעברית. כאן השיחות ומאמרי החסידות שנאמרו בחורף תשכ"ט. טל' 03*9606018.

הצדיק פלא

בהוצאת מכון טורי זהב

תולדות חייו וסיפורי מופת של רבי יהודה זרחיה סגל, בעל 'צמח יהודה'. 400 עמ', הדפסה משובחת. טל' 03*6749969.

נדר בשנחאי

מאת א' חבה

בהוצאת משפחת בורשטיין

סיפור חייו של הרב שלמה בורשטיין, מבחירי תלמידי ישיבת 'מיר', ובו סיפור הצלת הישיבה מהשואה. טל' 052*5990091.

עיין ערך יהדות

מאת הרב חגי לונדין

בהוצאת ידיעות ספרים

מושגי יסוד ביהדות לציבור הרחב. כל ערך זוכה לשניים-שלושה עמודים, הכתובים בהירות. 229 עמ'.

זמני השבוע

ירושלים תלאביב חיפה בארשבע אילת ניויורק

כניסת השבת	7:12	7:27	7:20	7:28	7:23	8:10
צאת השבת	8:29	8:32	8:33	8:30	8:23	9:17

המולד: יום חמישי, 3 באדר, 39 דקות ו-7 חלקים
ראש-חודש מנחם-אב: ביום השישי
פרקי אבות: פרק א

322 בתי חב"ד מוקד חב"ד
לשירותכם *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 6084000
טל' 072*2770100 • פקס' 03*9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
הפקה והפצה: המרכז לעזרי שלוחות
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות
נא לשמור על קדושת הגיליון

מאבק הכשרות – איפה הכסף?

הצביעות הגדולה: ביד אחת בעלי העסקים גורפים את רווחיה של תעודת הכשרות, ובשנייה הם מטילים בוץ בגוף שמביא להם את הלקוחות

העם דורש מזון כשר. חוברת כשרות של צעירי חב"ד

חשוב לזכור שרוב הציבור אינו בקי בנבכי הכשרות. רבים בודקים דבר אחד בלבד – אם יש 'תעודה'. אם הם רואים תעודה החתומה בחותמת מסולסלת, אין הם מבררים מי הגוף העומד מאחוריה. אפשר לכתוב בחותמת 'השגחה פרטית', 'השגחה רפואית', ואף 'אשפוז להשגחה' – הציבור לא יפשפש באותיות הקטנות. זו הונאה ברורה של הלקוחות.

לחזק ולבצר

בעלי העסקים מזילים דמעות תנין בהתגוללותם על הרבנות. וכי משהו מאלץ אותם לבקש תעודת כשרות? למרבה הצער יש הרבה בתי אוכל ומפעלי מזון שאינם כשרים. אבל הללו רוצים למכור את מוצריהם גם לצרכנים שהכשרות חשובה להם, כדי להגדיל את רווחיהם.

כאן הצביעות הגדולה: ביד אחת בעלי העסקים האלה גורפים את הרווחים שתעודת הכשרות מעניקה להם, וביד השנייה הם מטילים בוץ באותו גוף שמביא להם את הלקוחות ומגדיל את רווחיהם. אסור ללכת שבי אחר תעמולת הכוזב הזאת. הכשרות חשובה לכולנו, וצריך לחזק את המוסד המופקד על הפיקוח עליה.

תופעה מוזרה: ככל שעולה שיעורם של שומרי הכשרות באוכלוסייה היהודית בארץ, גוברים הניסיונות לקעקע את המערכת המפקחת על הכשרות והמבטיחה שצרכני המזון הכשר אכן יקבלו את המוצר שהם חפצים בו. בדיון שהתעורר בעת האחרונה על התיקון לחוק הכשרות היה אפשר להבחין בנקל כי המתנגדים לתיקון מונעים ממגמה ברורה – להחליש את כוחה של הרבנות.

התקשורת, כדרכה, התגייסה כאיש אחד למאבק ברבנות. שוב ושוב השמיעה את קולם של בעלי עסקי מזון הנאנקים כביכול תחת עול הרבנות. שוב ושוב מפריחים לחלל האוויר את הססמא "הכול עניין של כסף ושליטה". וזו כמובן תעמולה שקרית, שכל מטרתה להילחם ברבנות.

תלונות ואינטרסים

דברו עם מנהלי מפעלי מזון על הדרישות שמציג להם משרד הבריאות, ותשמעו מסכת ארוכה של תלונות. הם יתלוננו על מחיר האגרות, על דרישות חדשות שצצות מעת לעת והכרוכות בעלויות עצומות, על התעמרות מצד פקחים וכדומה. ייתכן שברמה הנקודתית יש צדק בטענה זו או אחרת, אבל לא יעלה על הדעת לטעון שאין צורך בפיקוח של המשרד הממונה על בריאות הציבור.

גם במערכת הכשרות יכולים להתרחש כשלים נקודתיים, ואותם צריך לתקן, אבל קיומה של המערכת אינו עניין של כסף או שליטה, אלא זה הכלי המבטיח לציבור שהוא אכן מקבל את מוצר כשר. אם כל אחד ואחד יוכל להנפיק תעודות הנחזות כתעודות כשרות, זו תהיה פרצה שתפתח פתח להונאת הציבור בממדי ענק.

כל מי שעוסק בכשרות יוכל לספר לכם על אין ספור ניסיונות מצד בעלי עסקים לרמות את המשגיחים ולהכניס מוצרים שאינם כשרים. יש בעלי עסקים ישרים והגונים, ולצידם לא מעטים שתאוות הבצע לנגד עיניהם. הם ינסו להגניב בשר פיגולים או מוצרים לא כשרים אחרים, כדי להגדיל את רווחיהם. אם הם מנסים לעשות זאת תחת עיני המשגיחים, שוו בנפשכם מה יעשו בהעדר השגחה.

המסר התמידי של התמיד

שעבודת ה' צריכה להיות תמידית, הן בבוקר הן בין הערביים. בכל מצב נדרש האדם, וגם יכול, לעבוד את הקב"ה ברמה הגבוהה ביותר.

חיבור העולם עם הקדושה

את הקרבן מכנה הקב"ה - "לחמי". ולכאורה הלוא הקב"ה אינו גוף ולא דמות הגוף, ואיך ייתכנו אצלו 'לחם' ו'אכילה'? אלא שהשימוש בביטוי 'לחמי' רומז לפעולת הקרבן. כפי שהלחם שאנו אוכלים מחבר את הגוף הגשמי עם הנשמה, וזו מעניקה לו חיות רוחנית, גם הקב"ה מתחבר עם העולם ומחיה אותו. תפקידו של האדם לעשות את פעולת הלחם, ולחבר בין העולם ובין האלוקות.

החיבור נעשה על-ידי הקרבנות והתפילות. כאשר אדם מתפלל, מתוך התבטלות מוחלטת לקב"ה, הוא מאיר את העולם ומגלה שגם המציאות הגשמית היא בעצם אלוקות, ואז הוא זוכה ומתברך גם בעניינים הגשמיים.

(התוועדות תשד"מ, כרך ד, עמ' 2180)

שיאה של ההתקרבות לקב"ה הוא כאשר אדם עובד את הבורא שלא על-מנת לקבל פרס. כאשר האדם אינו מערב שיקולים אנוכיים, אלא מתמסר לגמרי לקב"ה ובטל אליו בכל נפשו, זו הקרבה הגדולה ביותר. וזה עניינו של קרבן התמיד, שהיה קרבן עולה - כולו ניתן לקב"ה, ולבעלים אין שום טובת הנאה ממנו.

משמעות הבוקר והערב

את קרבן התמיד הקריבו פעמיים בכל יום - בבוקר ובין הערביים, כדי לרמוז ליהודי שההתמסרות המלאה לקב"ה צריכה להיות תמידית. הבוקר מייצג מציאות מוארת וחיונית. אדם שזכה לטוב גשמי ורוחני, והוא חסר דאגות וטרדות, עובד את ה' בבחינת תמיד של בוקר.

שעת בין הערביים מייצגת מצב הפוך, הדומה לחשכה ולהסתר פנים. במצב כזה אדם עלול לומר: עליו להתרכז תחילה בדאגותיו, ואין בכוחי להתקרב כעת לקב"ה. אמתין עד שהמציאות תתבהר. קרבן התמיד מעביר מסר

פרשתנו הקב"ה מצווה את משה על קרבן התמיד: "את קרבני לחמי לאשי... תשְׁמְרוּ לְהִקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ... שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תְּמִיד". קרבן התמיד היה קרבן עולה, שכולו מוקרב על המזבח, שלא כקרבנות אחרים שחלקים מהם נאכלו על-ידי הבעלים או הכוהנים.

לאחר שבית המקדש חרב ובטלה עבודת הקרבנות, אמרו חז"ל: "תפילות - כנגד תמידים תיקנום". העבודה הרוחנית שנעשתה על-ידי הקרבנות מתמלאת עתה על-ידי התפילות שאנו מתפללים. קרבן התמיד שבטל הומר בתפילות היום-יומיות שאנו מתפללים.

התמסרות מוחלטת

המילה 'קרבן' רומזת על קירוב של מקריב הקרבן אל הקב"ה. גם התפילה עניינה התקרבות בין המתפלל לבוראו. אמנם יש בתפילה הרובד הפשוט של בקשת צרכים, שכן האדם מתפלל ומבקש חכמה, רפואה, פרנסה וכדומה, אך יש בתפילה גם מִמד נעלה יותר - התחברות של האדם עם הבורא.

אמרת השבוע

לא יהיו דחיפות

פעם אחת נדחפו חסידים ליד רבי ישראל מרוז'ין וקשה היה להשליט סדר מפני הדחיפות. אמר רבי ישראל:

"מה יהיה כשיבוא המשיח ויתקבצו יחדיו מאות אלפים, וכל אחד ואחד ירצה לעמוד קרוב למשיח - הלוא יהיו שם דחיפות נוראות.

"אלא שכשיבוא המשיח יתקיים 'ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים', וכל אחד ואחד יכיר את ערך עצמו וידע את מקומו לעומת מעלתו המופלאה של המשיח, וממילא ירצה להתרחק ולא לעמוד קרוב, וכך יהיה מקום לכולם..."

פתגם חסידי

"את הפסוק 'את אשר יאהב ה' יוכיח' יש לפרש כך: מי שאוהב את הקב"ה, צריך להוכיחו, כביכול, על שעדיין אינו גואל את בניו" (רבי יחיאל מיכל מזלוטשוב)

פינחס | מאת הרב אליעזר ברוד

מן המעיין

קריאה מעוררת

פרשת פינחס נקראת תמיד בסמיכות לימי בין המצרים, ולכן כלולות בה פרשיות הקרבנות, תמידים ומוספים, כדי לעורר את לבבות ישראל לבניין המקדש במהרה בימינו. הקריאה בתורה בפרשת הקרבנות חשובה לפני הקב"ה כאילו הקרבנו אותם.

(שפת אמת)

הקדמת רפואה למכה

פרשת פינחס נקראת בסמיכות לימי בין המצרים, כי יש בה משום הקדמת רפואה למכה, שהרי "פינחס זה אליהו" (ילקוט שמעוני), מבשר הגאולה.

(שיחות קודש)

רוח הקודש מעידה

"והיתה לו ולזרעו אחרי ברית כהונת עולם" (במדבר כה, יג). פינחס שלא ברצון חכמים... ביקשו לנדונו. אילולי שקפצה עליו רוח הקודש ואמרה: "והיתה לו ולזרעו אחרי ברית כהונת עולם".

(ירושלמי סנהדרין)

מסירות נפש

פינחס סיכן את גופו, שהרי בני שבט שמעון היו עלולים להורגו, ואף את נשמתו, שהרי החכמים ביקשו לנדונו. הוא מסר את נפשו כדי שתוסר חמתו של הקב"ה מעל ישראל. כיוצא בזה מצאנו

אצל הבעש"ט ותלמידיו, שלא אחת הפקירו את העולם הבא שלהם בעבור טובתו של יהודי.

(לקוטי שיחות)

למעלה מחובה

פינחס פעל על-פי ההלכה "הבועל ארמית קנאים פוגעים בו". אין זו חובה, שהרי "הבא לימלך אין מורין לו" (סנהדרין פד). גם הרבי הרי"צ מליובאוויטש מסר את נפשו למען קיום היהדות בברית-המועצות, גם בדברים שאין אדם מצווה למסור את נפשו עליהם.

(לקוטי שיחות)

קנאות לשם שמים

"בקנאו את קנאתי בתוכם" (במדבר כה, יא). קנאותו של פינחס הייתה לשם שמים בלבד, בלי שום תערוכת של נקמה, כמו נקמתו של ה' יתברך, שרחמיו על כל מעשיו, ואת אשר יאהב ה' יוכיח. זה הפירוש "בקנאו את קנאתי" - קנאותו הייתה דומה לקנאתי.

(רבי יהושע מקוטנה)

גילוי עצם הנפש

פינחס רומז לעבודת ה' מתוך מסירות נפש, שבה מתגלה עצם הנפש, בחינת ה'יחידה'. על זה נאמר "הוא אליהו" - עבודה זו מקרבת את ביאת מבשר הגאולה, שבה תגלה מהותו ועצמותו יתברך, בחינת 'יחיד'.

(הרבי מליובאוויטש)

שם בפתקה

ר' יצחק אחז את העט והתלבט קשות. הוא עמד לכתוב את בקשת הברכה, שנהג לשגר מדי שנה, לקראת ראש השנה, אל רבו, אך הפעם התקשה להחליט מה לכתוב.

הוא היה יהודי ירא שמים ותלמיד חכם, תושב קרקוב שבפולין, וחסיד מושבע של רבי ישראל מהוסיאטין. זכה לתורה ולגדולה כאחד. היה נכבד בקהילתו והשקיע רבות בחינוך שבעת ילדיו.

אלה היו הימים שבין שתי מלחמות העולם. בתחילה התגורר רבי ישראל מהוסיאטין בווינה, ומפעם לפעם בא לבקר את חסידיו בקרקוב. כעבור זמן עלה לארץ ישראל וקבע את מגוריו בתל-אביב.

אמונתו של ר' יצחק ברבו הייתה גדולה כל כך עד שלא ראה צורך לפרט את בקשותיו. "זמנו של הרבי יקר, והוא יודע בעצמו במה לברכני", היה אומר. בפתקה נהג לציין את שמו ואת שמה של רעייתו והוסיף "עם יוצאי חלצינו". כך נהג לכתוב מדי שנה בשנה.

אך הפעם, בבואו לכתוב את פתקת הברכה, התחבט בייסורי נפש קשים. הסיבה ללבטיו הייתה בתו הבכורה, איידל.

היא הייתה נערה מוכשרת, מהירת תפיסה וחריפה, יראת שמים, בעלת מידות טובות, צנועה ואצילית. גאות המשפחה. היא ניחנה גם בכישרון מוזיקלי מפותח והביעה את רצונה לנגן בפסנתר.

ר' יצחק מצא בעבורה מורה פולנייה, שנודעה בשמה הטוב, והנערה החלה לבקר בביתה וללמוד לנגן. איידל התקדמה במהירות והייתה לתלמידתה המצטיינת. המורה התפעלה מאוד מכישרונה, הציגה אותה לפני בכירי הקונסרבטוריון המקומי, ובמהרה קיבלה תפקיד ראשי בקונצרט.

ההצלחה החלה לסנוור את עיניה. הוריה גילו מאוחר מדיי כי המורה הפולנייה הצליחה להחזיר ללב בתם שאיפות זרות לגמרי לרוח היהדות המקורית.

היא החלה להתריס בהוריה כי הם שייכים לעולם מיושן, ואילו היא גילתה את האור ופניה לעולם המודרני. אטאט פרקה מעליה את עול התורה והמצוות, למגינת ליבם של הוריה.

יום אחד קמה ועזבה את הבית, בתמיכת מורתה הפולנייה. היא עברה להתגורר באזור הפולני, החליפה את שמה לאדלה, והתקדמה בקריירה המוזיקלית.

עולמו של ר' יצחק חרב עליו. "במור ידיי המטתי עלינו את האסון", התייסר, אך את הנעשה אין להשיב.

"אכתוב לרבי", חשב, אולם מיד הזדעזע. "עזות מצח תהיה זו לבקש את ברכת הרבי, אחרי שאני עצמי

אשם בהידרדרותה של בתי".

כך עברו הימים עד שהגיע המועד לכתיבת פתקת הברכה לראש השנה. הוא התלבט והתחבט ובסופו של דבר החליט לשנות ממנהגו, והפעם פירט את שמות ילדיו, כשהוא מוסיף בקשה "ליראת שמים", בבחינת הקדמת רפואה למכה.

בפתק הזכיר שישה מילדיו בלבד, ואילו את שמה של איידל לא ציין. וכי יבקש בעבורה ברכה ליראת

לומדים גאולה

מאת מנחם ברוד

יסוד האמונה

האמונה בגאולה מבוססת על אינספור אזכורים בתורה, בספרי הנביאים, במשנה ובתלמוד. היא נכללת בשלושה עשר העיקרים (היסודות) של האמונה היהודית, שכל יהודי חייב להאמין בהם, ומי שאינו מאמין בהם אינו מוגדר "יהודי מאמין".

הרמב"ם מונה את האמונה בגאולה כעיקר השנים עשר של אמונת ישראל (פירוש המשניות לרמב"ם, סנהדרין פרק עשירי, יג עיקרי אמונה, היסוד ה"ב). בקהילות רבות בישראל נהוג לומר בכל יום אחר התפילה: "אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח, ואף-על-פי שיתמהמה – עם כל זה אחכה לו בכל יום שיבוא".

הסמ"ק (מצוות עשה א) אף רואה בעיקר זה חלק בלתי נפרד מהדיבר הראשון של עשרת הדיברות ("אנכי ה' אלוהיך וגו'"), ובלשונו: "אמרו חכמים, ששואלין לאדם לאחר מיתה בשעת דינו: 'ציפית לישועה? והיכן כתיב מצווה זו? אלא שמעמינה בזה תלוי: שכשם שיש לנו להאמין שהוציאנו ממצרים, דכתיב 'אנכי ה' אלוהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים'... כך אני רוצה שתאמינו בי שאני ה' אלוהיכם ואני עתיד לקבץ אתכם ולהשיעכם".

נביא הישועה

עניין הגאולה שזור לאורך כל התורה שבכתב ושבעל-פה. במקרא מופיעות כמה וכמה נבואות והבטחות על הגאולה. למשל, לקראת סוף ספר דברים מנבא משה רבנו את מה שעתידי לקרות לעם ישראל, את הגלות והפיזור בכל קצווי תבל, ולאחר מכן הוא מנבא על הגאולה, שבה ישובו ויתקבצו כל נידחי ישראל לארץ ישראל: "ושב ה' אלוהיך את שבותך וריחמך, ושב וקיבצך מכל העמים אשר הפיצך ה' אלוהיך שמה" (דברים ל, ג).

נבואת בלעם מדברת במפורש למדיי על המלך המשיח, שיופיע ויזרח ככוכב המאיר פתאום את שמי הרקיע: "אראנו ולא עתה, אשורנו ולא קרוב, דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל" (בלק כד, ז). ספרי הנביאים מלאים נבואות אינספור על הגאולה. בין הנביאים בולט במיוחד הנביא ישעיהו, שזכה לכינוי 'נביא הישועה'. נבואותיו מתארות בהרחבה רבה את ימי אחרית הימים, ימי הגאולה, ואת צמיחתו ופועלו של המלך המשיח.

מאמינים ומתפללים

כך עוברת האמונה בגאולה כבריח התיכון לאורך כל המסורת היהודית. את מידת מרכזיותה אפשר לחוש מתוך עיון בסידור התפילה, הגדוש אינספור אזכורים על הגאולה. שלוש פעמים ביום אנו נושאים את תפילת העמידה, התפילה המרכזית והחשובה ביותר, שבה כל אדם מבקש את צרכיו. בתפילה זו יש תשע-עשרה ברכות. יש (!) מתוכן מיוחדות להיבטיה המגוונים של הגאולה – קיבוץ נידחי ישראל, השבת הסנהדרין, בניין ירושלים והמקדש, ביאת המשיח, השבת עבודת המקדש והשכינה לציון ועוד. שלוש פעמים בכל יום אנו מבקשים ומתפללים: "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח, וקרנו תרום בישועתך, כי לישועתך קיוונו כל היום".

האמונה בגאולה היא שנתנה כוח ועידוד לעם ישראל גם בשעות הקשות והאפלות ביותר. אפילו בפתחי הכבשנים שרו יהודים "אני מאמין בביאת המשיח", וביטאו בכך את עוצמת האמונה והתקווה. בכל זמן, ובמיוחד בימי האבל על חורבן ירושלים והמקדש, עלינו לטפח את האמונה הזאת, להבין את מרכזיותה בחיי האדם היהודי, ללמוד את משמעותה ולצפות לרגע הגדול שבו תתממש ותתגשם, בקרוב ממש.

שמים, אחרי שהתנתקה ממשפחתה ומעמדה? אין הוא יכול להטעות את רבו. ולכתוב את האמת – אין ליבו מניח לו.

הפתק הגיע אל שולחנו של הרבי. הוא עיין בו ולא אמר דבר. למחרת יצא הרבי לטילו היומי בלוויית משמשו, ר' קלמן שאול. "אמור לי", פנה אליו פתאום הרבי, "האם ייתכן שר' יצחק מקרקוב השמיט את שמו של אחד מילדיו?".

"אינני יודע", השיב הגבאי, "מעולם לא ציין את שמות ילדיו. אולי יש לו שישה בלבד?".

הרבי התעלם מההסבר שהציע המשמש. "כתוב לו בבקשה ושאל אותו מדוע החסיר את שמו של אחד מילדיו!", הורה.

בתוך שבועיים הגיע מכתב התשובה של ר' יצחק. הפעם נאלץ לגולל את כל הסיפור. אכן, הוא השמיט את שמה של בתו הבכורה. במילים כואבות כתב את אשר אירע ואת שיברון הלב שהסבה להם בתו. "איני רואה בה עוד את בתי", חתם במר ליבו.

הבעה חמורה עלתה על פניו של הרבי. "השב לי", הורה לגבאי, "כי איש לא מינה אותו לאדון על ילדיו, ואין לו רשות להרחיקם ולבטל את היותם יוצאי חלציו. השמטת ילד מן ה'פתקה' כמוה כסילוקו מתחת כנפי השכינה. שישלח 'פתקה' חדשה עם כל השמות! וכי הוא יודע ממי ירווה נחת?!", סיים הרבי בדברים סתומים.

השנים חלפו. השואה הנוראה לא פסחה על ר' יצחק ומשפחתו. כעבור חמש שנות הזעם התברר לר' יצחק כי נותר יחיד מכל משפחתו.

מוכה יגון היגר לארצות-הברית, והתיישב ברובע ברוקלין שבניו יורק. בשבת הראשונה הזומן לסעוד במשפחה שנודעה בהכנסת האורחים שלה.

בהיכנסו קידמה אותו בעלת הבית בברכת שבת שלום. ר' יצחק קפא על עמדו, ראשו הסתחרר והוא צנח מתעלף. זו הייתה בתו, איידל!

כשהתאוש סיפרה לו כי הצליחה לשרוד את אימי השואה ולהימלט לארצות-הברית. אף היא ניסתה לאתר את משפחתה וסברה כי לא נותר ממנה איש. הזעזוע גרם לה לבחון מחדש את חייה. היא שבה אל חיק עמה ודתה, נישאה ליהודי ירא שמים והקימה בית נאמן ומכניס אורחים.

"אכן, צדק הרבי", מלמל ר' יצחק.

(על-פי 'אמרו צדיק')

יש לך תיבה בעסק

ושבים בקיום המצווה, נגע לליבי".

פיילוט שהצליח

בדרכו חזרה לארץ חשב אליעזר איך אפשר להרחיב את המבצע: "חשבתי על מי שמתביישים להניח תפילין ברחוב, מי שממהרים לדרכם, ומי שהיו מוכנים להניח תפילין לו הייתה להם אפשרות זמינה". כך נולד הרעיון להציב 'תיבת תפילין' בתי עסק ומפעלים. כעבור יותר משנה הושק המיזם 'שמע ישראל - תיבת תפילין', בשיתוף פעולה עם צעירי חב"ד. "ערכנו פיילוט ראשוני, והוא זכה להצלחה", אומר אליעזר.

המיזם פועל בשיתוף פעולה עם שלוחי חב"ד ברחבי הארץ. פונים אל בתי עסק ומציעים להם להניח את תיבת העץ במקום מסודר ושמור. ביום שבו מוצבת התיבה, השליח מכנס את העובדים ונותן להם הסבר על המצווה וכיצד להניח את התפילין, ומזמין אותם לקיים את המצווה בשעת ההפסקה.

ואיך מממנים את עלות התיבה והתפילין? אליעזר מסביר: "יש כמה מסלולים - תפילין במחיר עלות, מימון של חמישים אחוז, תפילין משומשות ועוד. יש בתי עסק שבהם אחד העובדים תורם את התפילין שלו לתיבה ואנו מממנים את בדיקתן בתדירות. השקנו

לפני באי מרכז לקשיש באזור המרכז הוצגה מתנה מיוחדת - תיבת תפילין, שבה זוג תפילין, כיפות ודפי קריאת שמע. "התיבה הזאת תישאר כאן, למענכם, ובכל פעם שמישהו מכם ירצה להניח תפילין, יוכל פשוט לגשת לתיבה ולקיים את המצווה בשירות עצמי", הוסבר להם.

אחד הנוכחים קם וגילה כי זה שישים שנה לא הניח תפילין - למעשה מיום הבר-מצווה שלו. הוא הפשיל את שרוולו ובידיים רועדות הניח את התפילין וקרא את 'שמע ישראל' בקול רם. בעקבותיו באו עוד מבני גיל הזהב והניחו תפילין.

נסיעה לשבועות

את מיזם תיבת התפילין הגה אליעזר שחף (50), תושב גבעתיים, העומד בראש חברת שיווק, הכול התחיל לפני שנתיים. אליעזר ועוד שני בעלי עסקים מהעיר נסעו לקראת חג השבועות לביקור במרכז חב"ד העולמי, 770, בניו יורק, עם שליח חב"ד בעיר, הרב יוסף-יצחק בקרמן.

"במהלך הביקור התחברנו לעולמה של חב"ד", מספר אליעזר. "שמענו גם על עשרת המבצעים שיזם הרבי. אחד מהם, מבצע תפילין, שבו מזכים חסידי חב"ד עוברים

לזכות כל יהודי. אליעזר והתיבה (צילום: חיים וייסמן)

גם אתר מיוחד (shemaisrael.org.il), שהוא גם קורא אפשר לקרוא את כל הפרטים על המיזם".

קריאה לציבור

אליעזר מזמין בעלי עסקים לפנות ולקבל תיבה (טל' 058-4457705), והוא גם קורא לציבור להטות שכם: "מי שחפצה נפשם להקדיש תיבת תפילין; מי שיש להם תפילין משומשות שאינן בשימוש, או תפילין שנתקבלו בירושה. אנחנו נבדוק את התפילין ונתקן את הדורש תיקון, וכך יוכלו המוני יהודים לקיים את המצווה".

שיווק ישרי עד פתח הבית של מגוון מוצרים קפואים בכשרות מהודרת!

אל תשכחו לשאול על מבצעי החודש שלנו

עוף אר"ש

לפרטים והזמנות: 03-688-70-70
www.of-anash.co.il

גפן בס"ד
החברה החרדית לביטוח ופיננסים

ביטוח משכנתא בתנאים מיוחדים

כולל ביטוח צד ג' + צנרת + ביטוח לרעידות אדמה

077-444-7777(1)

מכירת ספרי תורה

מהדורים, שנכתבו ע"י סופרי סת"ם מוסמכים, באיכות גבוהה, כתיבת הספר תורה נעשה בהשגחה קפדנית על כתיבה נאה ומהודרת מאד ע"פ כל כללי ההלכה, כולל הגהת מגיה מוסמך ו-2 הגהות מחשב, תפירה איכותית, קלף איכותי ונאה, אחריות ל-10 שנים

זאבי וקסברגר
052-7667379

פינת ההלכה מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי, עומר

מי ששכח ברכות השחר

שאלה: מי ששכח לומר ברכות השחר, ונזכר באמצע תפילת שחרית או אחריה - האם יברכן אז?

תשובה: עלפי אדמו"ר הזקן אפשר לומר את הברכות עד השינה בערב, חוץ מברכות התורה, שאין לאומן אחרי תפילת שחרית (ויש ללמוד מעט אחרי שמונה-עשרה). לפי הרבי מליובאוויטש אין לברך 'על נטילת ידיים' אחרי תפילת מנחה, מכיוון שהיא קשורה להכנה לתפילה.

לדעת ה'משנה ברורה' מברכים 'על נטילת ידיים' - רק לפני תפילת שחרית. 'אלוקיי נשמה' - אם נזכר לפני שמונה-עשרה יכוון שלא לפוטרה ב'מחיה המתים', וגם אם לא כיוון - יברכנה אחר התפילה. ברכת התורה - יכוון לפוטרה ב'אהבת עולם',

וישתדל ללמוד מעט תורה מיד אחרי סיום שמונה-עשרה. את שאר הברכות אפשר לומר (לכתחילה עד שליש היום, ולפחות עד חצות היום, ובדיעבד) עד שעת השינה בלילה, ואם חוטפתו שינה - לא יברך 'המעביר שינה'.

לפי ה'ילקוט יוסף': 'אלוקיי נשמה' - אם נזכר, יברכנה בין 'שתבח' ל'יוצר'. שכה, יברך בין הפרקים של קריאת שמע וברכותיה. אבל אחרי תפילת העמידה אין לאומרה, כי יצא ב'מחיה המתים'. ברכת התורה - אם נזכר, יברך 'אשר בחר בנו' בתוך פסוקי דמרה, ושאר ברכות התורה בין 'שתבח' ל'יוצר'. שכה - יברך את כל הברכות הללו בין הפרקים שבין 'יוצר' ל'אהבת עולם'. אם לא - יצא ידי חובתן ב'אהבת עולם', וילמד מעט מיד אחרי חזרת הש"ץ.

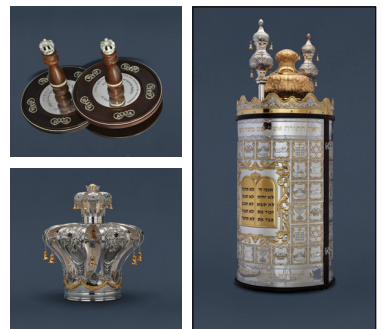
מקורות: שו"ע אבה"ז סי' מז ס"ו, סי' נב ס"ט א, ושלחן מנחם ח"א עמ' כ. משנ"ב ר"ס ד וט"ו ס' נב. ילקוט יוסף (מהדורת תשס"ד: מוכב, מזיג'י. כה).

המרכז הגדול בעולם לספרי תורה מציג:

36 תשלומים לספר שלם!

קלף בכתב ספרדי + בית לספר תורה | קלף בכתב אשכנזי + עצי חיים כתובים על קלף מהודר על ידי סופרי סת"ם יראי שמיים, במבחר ענק של עיצובים ואפשרות לעיצוב בהתאמה אישית.

חנות המבצע כבר דניאל מחלף בן שמן | 08-9186633 | 054-8309580
בני ברק רח' רבי עקיבא 49 | 03-5703498 | ירושלים רח' כנפי נשרים 5 | 02-6514026
רח' מלכי ישראל 2 (כיכר השבת) | 02-5383853

ניתן למצוא במרכז פריטים להגדיל תורה ולהאדירה: ציץ | רימונים | ועוד...

תוקף המבצע עד 31.8.15 ט.ל.ח.